

Vinduer, Døre og Lister.
Godt og billigt Arbejde.
Hugo Øster's Maskinsnedkeri,
Tlf. 216. Thorshavn. Tlf. 216.

Forlovelse, Ægteskab, verdensberømt Bog, 196 Sider, 1.85. — Dr. M. Fadden, amerikansk Læge: *Ægteskabels Livslykke*, 2 store Bøger, kun 3 Kr. for begge B. — *Dejlige Saa*, den unge, dybtstunkne Kvindes Testamente, Opbyg 40,000, 1.35. — Ford: *Hemmeligheden ved at tjene Penge*, 1.25. — Sundhedsraa, mange Oplysninger, kun 1.00. — Elveke: *Muntere Fortællinger*, kun 1 Kr. 25 Øre. — *Filmens Eventyr*, stort Pragtværk med 125 Kunstfotos, kun 3 1/2 Kr. — *Ungdom og Kærlighed*, 0.75. Selves Bogforlag, Afd. F. S. D., Odense.

som de ønskede bevaret. Den færøske Befolkning skænkede dengang et Værelse hertil med Navnet »Jacob Jacobsens stovæ«.

Oprettelsen af et kvindeligt Studenterkollegium vil formentlig kunne gennemføres i Lighed med Oprettelsen af Studentergaarden 1923, men hvorledes det skal gøres, og navnlig hvad det vil komme til at koste, kan først bestemmes, naar den endelige Plan foreligger, men med de billige Byggepriser og den efter den paatænkte *Kvinde-regens* mere beskedne Karakter vil det sikkert kunne gøres for en betydeligt lavere Sum end i sin Tid paa Studentergaarden. Meget afhænger ogsaa her af paa hvilke Betingelser man kan erhverve en passende Grund, men man haaber, at Prisen for et Værelse maa komme til at ligge omkring 8000 Kroner.

Efter at have henvendt mig til Dr. Eli Møller, har jeg bragt i Erfaring, at hun gerne ser, at der ogsaa bliver et Værelse for en ung Kvinde fra Færøerne og Betingelsen er kun den, at der skaffes et Beløb af ca. 8000 Kr.

Jeg lader Spørgsmaalet gaa videre, idet jeg anmoder Forældrene og andre, der kunde have Interesse for Sagen, om at overveje, om den ikke var værd at ofre lidt for. Kan de 8000 Kr. samles ind, vil der altsaa altid være en Frihøi for en økonomisk mindre velstillet færøsk Studinde i København.

De unge færøske Kvinder, der har Lyst og Evner til at studere, har jo, hvis de ikke er formuende, ret vanskelige Kaar at arbejde under. For det første maa de bort for at tage Studenterkassen, og da der ikke findes billige Kostskoler for Kvinder, bliver dette meget kostbart. Senere har de ikke Adgang til Regensen.

I Tilfælde af, at man skaffede de 8000 Kroner til et Værelse paa det paatænkte Studenterkollegium for Kvinder, vilde der dog være Mulighed for, at man kunde hjælpe een, og man kan ikke se bort fra den kulturelle Betydning, det vilde faa for Øerne.

Klaksvig, den 20. Januar 1930.
Gudrun Zachariassen.

Kongsgóðsið Føroyum.

I »Dimmalætting« nr. 1 f. ár sýnir blaðstjórin sína fróði yvir valúrslitið í mai 1929, tá hr. A. Samuelsen varð kosin fólkatingsmaður, og enn størri er fróðin yvir, at hr. Effersee kom so óvæntandi inn á Danating, aftaná at Føroyingar høvdu vrakað hann. »Dimma« sigur, at tað verður og er til nikið gagn fyri tær føroysku sakirnar, at hr. Effersee kann leggja eitt gott orð fyri tær á Danatingi. Tað kann væl vera, at so er, og tað kundi ein væpnað av einum Føroyingi, at hann roynir at gagna landi sínum. Men »Dimmalætting« mátti roynt at fortalt fólk, hvørji brøgd hr. Effersee hevur gjørt, síðan hann sum danskur umboðsmaður kom inn í landstingið. I fall hr. Effersee hugsar sum so, at sínum landi og fólk skyldar ein alt, so roynir hann at gagna Føroyum; men hugsar hann sum so, at sínum veljarum skyldar ein alt, so má hann gagna Danmørk, sjálvt um hann so svikur sítt egna land; og so var tað betur fyri Føroyar, at hann ikki á hesum sinni var komin á Danating.

Mangur maður undraðist yvir, hvat tað landsgagnliga er, ið hr. Effersee hevur gjørt á Danatingi. At »Dimma« vildi rósa hr. Effersee fyri hansara støðu í sakini um kongsgóðsið í Føroyum, mundi ongan vara.

Men tá ein lesur »Dimmalætting« nr. 2, sær hann á oddagreini, at »Dimma« slær seg í stallbroðralag við hr. Effersee, tá hann sum danskur umboðsmaður — valdur av donum — fyri at gera sínum veljarum til vildar, setur fót fyri hin føroyska umboðsmannin, meðan hann stendur í harðasta stríði um ognarrættin til okkara føroysku jorð.

»Statens Ejendomsret vil ikke kunne omstødes.« Hesi orð roynir »Dimma« at slá fast; men prógvini, hon førir fram, eru so ússalig, at tæy eru, sum »Dimma« sjálv sigur seinri í greinini: »Men en Diskussion af dette Problem er uden praktisk Interesse i vore Dage.« Jorðin er givin kirkjunum sum sálarbót, sigur »Dimma«; men hví greiðir hon ikki frá, hvussuleiðis samvitskuleysir prestar og munkar, við reðslusugum og myndum av øllum illum, noyðdu og lokkaðu doyggjandi menniskjur at lara jorðina í sálarbót. Nei, tað er ikki vert at tjakast um, sigur »Dimma«.

Tá »Dimmalætting« sigur, at kirkjan gav jorðina til statin, so man blaðstjórin ivaleyst vita betur, enn hann sigur; tí tað vita øll mentað menniskjur, at trúðótin varð innförd móti vilja kirkjurnar, bisparnir vórðu avsettir, og jorðin varð lögð undir kong, alt eftir boðum kongs — móti vilja bispanna.

Fyri at ugga bøundarnar sigur »Dimma«, at tað verður verri fyri teir, tá Løgtingið fær reðið

Debat om Arendrup-Affæren

3 nye Arrestationer i Plum-Affæren.

Lovforslaget om Motorkøretøjer til 1. Behandling.

(Telegram til »Føroya Social-Demokrat«).

København, 26. — 1. — 1930.

Folketinget behandlede i Fredags Forespørgselen fra Greve Holstein til Ministeriet, angaaende Arendrup-Sagens Afslutning.

Det kom til en storpolitisk Debat, hvorunder bl. a. deltog Statsministeren og Handelsministeren. Hans Nielsen, Madsen-Nygdal, Christmads Møller og Niels Frederiksen havde Ordet. Henimod Slutningen af Debatten stillede Hans Nielsen Forslag til Dagsorden, der udtalte fuld Tilslutning til Regeringens Afgørelse. Dagsordenen vedtoges med Regeringspartierne Stemmer mod Oppositionens.

I Plum-Affæren er der foretaget 3 nye Arrestationer, idet de Conninck Smith fra Nordisk Trust og Direktor Wilhelm Meyer, samt Prokurist Braunstein fra Chr. Wulf & Co. er arresteret.

Landstinget har foretaget 1. Behandling af Lovforslaget om Motorkøretøjer paa Færøerne, efter hvilket den tilladte Kørestighed sættes op. Forslaget anbefalede af S. P. Jensen Socialdemokratiet og Effersee.

yvir kongsjorðini; tí Løgtingið vil óivað leggja meira leigu á jorðina. Tað er ein vónaligur fosturlandsalskur í teim bóndum, sum kunna hugsa soleiðis, at tað er betri, at útlendingar eiga landsins jorð; tí so sleppa bóndurnir frá at lata ta leigu, sum Føroya Løgting kanska vil leggja á teir. Hvor, meinar »Dimmalætting«, skal rinda pening til Løgtingið, tá ríkir bóndur skjóta seg undir kong fyri at sleppa frá at rinda Føroyum leigu? Fátekir fiskimenn, arbeidarar og træðarmenn skulu kanska rinda pening fyri bondurnar? Ja, tað kann soma seg fyri ríkmannaþláðið »Dimmalætting« at hugsa soleiðis; men hví er hon tá so eym um teir, ið vilja hava træðir og grundstykki? »Hvis Sagen ordnes, som af Hr. Patursson ønsket, vil det blive lige saa vanskeligt at faa Opdykningsjord og Grundstykker fra Kongsgodset, som det nu er at faa Grund og Trøer fra Odelsgodset.« Hesi orð »Dimmalættingar« ljóða annarleiðis enn neyðarrópin frammanundan síðsta lögtingsvali, tá »Dimma« álegði Føroya veljarum, at teir ikki máttu velja javnaðarmenn; tí teir vilja avtaka hin privata ognarrættin og gera alla jorð til samfelagsagn. Nú skivar »Dimma« um, hvussu skaðiligt tað er, at lata einstaklingar fáa meira reði yvir jorð samfelagsins. Fatið hettar, hvør ið kann, og fati ikki slíkt; tí neyvan trúgvi eg, at blaðstjóri »Dimmalættingar

er vorðin bolschevikkur nú í síðstini, heldur man hansara kærna um teir ognarleysu vera framsett fyri at káva út yvir tær gerðir, sum hr. Effersee ger fyri at bjarga sessinum sum danskur umboðsmaður.

Virgar.

Til prins Samuelsen, L. S., hertugur av »Dimmalætting« og sambandinum, greivi av lenistólinum, uppsitari »undir Ryggi«, arvingur til dynastið Samuelsen.

Heima við hús, 13. jan. 1930.

Kæri vinur!

Tá ið tú fanst uppá at spyrja, hvat ið skilur teir politiska flokkarnar her á landi, helt eg meg vera beinasaman, tá eg segði tær somikið, at tú kundi koma á beina leið. Men eg siggi í »Dimmalætting« fyri 11. jan. í ár, at tú er heldur enn ikki illur við meg; ja, tað sýnist mær, sum um tú bar teg at eins og hin fyrtóðati, ið melur kring um ein heitan greypott og ikki torir at nema við, av reðslu fyri at brenna tunguna.

Eg eri ógvuliga bilsin yvir, at tú gevur teg inn á javnaðarflokkin. Tað er ikki javnaðarflokkurin, ið hevur loypt illt í teg, men tín kæri vinmaður »Streymur«; kann henda tú vilt eira mær, vit eru jú so væl, eftir brævinum at døma, sum tú hevur skriva í »Dimma«.

Fyri tað um tú meinar sum so, at tú ikki er stórt ringari enn teir konguliga vísindamenninir, t. d. danski kongurin Friðrikur ella franski einavaldsharrin Ludvik XIV. Bádúr eru jú gitnir fyri teirra gløggu orð, sum t. d. »Vi alene vide« ella »Statutin, tað eri eg«. Enn hevur tú vist ikki sagt: »Statutin, tað eri eg«, men eftir hvat eg kann siggja, verður tað vist ikki leingi, áður enn tú nýtir hesi orð, t. d. soleiðis: »Dimmalætting« og Sambandspartiet, det er mig; men øll hesi »vi«-ini, tú kemur við, gera meg heilavillan. Eg meinti als ikki við fleiri, tá eg skuldi hjálpa tær eitt sindur áleiðis. Soleiðis haldi eg tað vera nakað lítið mannfólk í tær, eftirsum tú ikki torir standa mann móti manni, men bert krígvar teg aftanfyrri tað av blaðmonnum ofta nýtta orði »vi«. Um so er, at tú einaferð arvar »Dimmalætting«, uttan at broyta teg eitt sindur, vænti eg, at »Dimmalætting« verður strokin og í staðin fyri sett »Moderne Damer«. Eg vóni, at tú eina áðru ferð minnst til, at javnaðarflokkurin ikki er »Streymur«; men »Streymur« — »ja det er mig«.

Kæri vinur, eg visti als ikki, at tú var »Medarbejder« hjá »Dimmalætting«. Tað hevði eg seinast vænta. Eg visti ikki betur, enn tú bert var L. S., mín góði vinur, og »derudi tro'ede«.

Sjálvandi er tað óhugnaligt fyri meg at fáa eina sovorna skolu, sum tú gevur mær í ektaðum »G«-Dur. Og sum tú skeldar meg út — tað er ikki lukkuligt; ikki fyri meg, men fyri teg, tí tú fær fólk til at trúgva at tú hevur verið »Medarbejder« á einum svínaslaktari í Suðurvestfjótlandi, har tú ikki hevur hoyrt annað enn grísagniggi, og nú heldur áfram við hesum grísljóði.

Eg siggi, at tú vil hava at vita eitt sindur um munin á socialismu og kommunismu. Ikki

kundi tú støgga til heystar, kann henda, at tú tá er vorðin einavaldsherskari, um ríkið ikki er annað enn ein lenustólur »undir Ryggi«. Soleiðis kundi tú, sitandi á tromini við greypottinum millum fótarnar — sum eg vóni tá er kolnaður — oyst vælsignilsi og vísundarlig ráð og bemerkningar út yvir tinar trúgvu undirsáttar, hvarfmillum »Streymur« er ein.

Vegna tess, at eg havi »no time to monsense«, sum Einglismenninir siga, kann eg ikki svara tær, tá tú skrivur næsta bræv til mín, hvat ið eg ikki ivist í — vit eru jú so væl.

Annars er at siga, at eg livið væl, og vóni eg, at tú skjótt verður frískur í búkinum, tað er so ringt at hava búkilsku, vegna hungnan eftir kunnleika. Øll í húsinum lata heilsa, eisini »Dadda«, ið altíð spyr meg eftir L. S. — lítla snobbi.

Mest verið tú heilsaður frá vini tínum.

Streymur.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

»Arizona« ásigld.

Fyri gott 8 dogum síðani hendi á Flugfljóði nakað, ið tibetur sjáldan ber á í Føroyum. Ein enskur trolari kom sigldi inn á Flugfljóðið og stendvi beint á »Arizona«, ið lá fyri vetrarvarpi, og rendi á hana um størvanti, knæaði 8 plankar og skræddi dekkið upp. Trolarin slapp sær leysur aftur frá »Arizona« og sigldi út aftur av fjørðinum, uttan at lata við seg koma.

Fuglfirðingar, ið væl kenna einglskar trolarar og teirra merkir, fingtu tú vissu fyri, at tað var ein »Bascombe«-bátur, og eisini hvør hann var. Óivað verður henda ásiglingin gjord til rættarsøk, við krøvum um endurgjald.

Fyri reiðarin á »Arizona«, Lørviks-Jóannes, var hetta ein meinur klikkur, tí »Arizona«, ið altíð hevur verið av teim góðum skipunum, hevur í seinastu fingið so mikla umvøling, at hon mest mátti kallast eitt vælaskip.

Ólavsekan 1930.

Eftir tilbúðinum á Løgtingið seinasta ár, so skuldi Ólavsekan 1930 gerast heilt úrlík teim vanligu Ólavsekunum. Her í Havn skuldi haldað stór-hátíð, vegna 900-ára-dagin eftir bardagan á Stiklastøðum, har Ólavur kongur fall. Løgtingið settu nevnd til at fyrireika og skipa fyri, so alt á komandi Ólavseku skuldi fara soleiðis fram, sum sømði Føroyum og Løgtingi.

Men nú ganga tíðindi um, at menn, vegna áheitan frá umboðsmanninum, eru um at broyta hesa Løgtingssamtakt, og skjóta ta tilleiðu særhátíð út til 1932 ella til Løgtingsins søga er skrivað og prentað.

Tað skal væl ikki vera Trondheims-hátíðin og Altings-hátíðin, ið eisini fella í ár, ið eggja til útsetingar?

Understøttelse til Højskoleelever.

Amte meddeler:

»Under Forudsætning af, at der for det kommende Finansaar af Statskassen vil blive stillet til Amtes Disposition et Beløb til at uddele som Understøttelse til fattige Folkehøjskole- og Landbrugsskoleelever